

mine Ord og mine Indvendinger kunde have mere Vægt, naar jeg fremsætter dem lige overfor en Bevilling, for hvilken jeg nærer den største Sympathi, end naar jeg udtalte mine Betæneligheder lige overfor Foranstaltninger, om hvilke det vidstes, at jeg ingen Sympathi nærede for dem. Naar der her er Tale om store militære Bevillinger osv., kunde det siges: Ja, det er fordi man ikke ønsker at gaa ind paa disse Bevillinger, at man har de finansielle Betæneligheder; derfor mener jeg, at disse finansielle Betæneligheder maatte kunde fremtræde med noget større Vægt, naar de fremkom, foranledigede af et Forslag, hvis Fremme man i det Hele taget ønskede. Hvad jeg vil sige er følgende: Jeg vil bede de Herrer, naar vi nu behandle denne Lov, at betænke en lille Smule, hvad det er, der er forlangt af os endnu i denne Session. Jeg har gjort det op med Hensyn til de forskellige Love, hvortil der forlanges Bevillinger af Statskassen, navnlig Loven om Universitetet, Loven om Landbefæstninger, Loven om Søbefæstninger, Loven om en ny Husarkaserne, Loven om Flytning af Tøibuset, Loven om en ny Dot, Loven om Landbohøistolen, Loven om Anstiftelsen af ny Geværer, Loven om Ribe Domkirke og Loven om Flaadens Udbygning o. s. v. Jeg har delt disse Udgifter saaledes, at jeg har taget dem for sig, som særlig vedkomme dette Finantsaar, og dem for sig, som vedkomme kommende Finantsaar, og jeg er saa kommen til det Resultat, at naar man til de Udgifter, som for indeværende Finantsaar ville blive foranledigede ved alle disse Love, lægger de Beløb, som selve den egentlige Finantsaars udgjør, nemlig omtrent 56 Millioner Kr., og en Tillægsbevillingslov, som vi sikkert kunne vente næste Aar, men som altsaa vedkommer Udgiften i dette Aar — denne Tillægsbevillingslov udgjør for dette Aar 5½ Mill. Kr. — komme vi for indeværende Aar til en Udgift af omtrent 72½ Mill. Kr. og saa er der ved de samme Love bundet Bevillingsudgifter for kommende Finantsaar af omtrent 60 Millioner Kr. Hvis altsaa de Lovforslag, som foreligge for os her, blive vedtagne, ville de bevirke en Udgift for Statskassen for indeværende Finantsaar af omtrent 72½ Mill. Kr., og i det Hele indeholde en Disposition over Statskassens Midler af over 130 Mill. Kr. Jeg kan nu ikke rigtig forstaa, hvad Regjeringens Mening er med at forelægge alle disse Love. Jeg kan ikke tænke mig nogen anden Hensigt for en Regjering med at forelægge en Lov end, at man venten den vedtagne eller haaber at faae den vedtagne, men jeg gad virkelig vide, hvorledes Regjeringen

wilbe blive til Mode, hvis vi gif hen og vedtog alle disse Love. Hvor i al Verden vilde Regjeringen gaa hen og skaffe alle disse Penges fra, medens der bag ved os staar en Befolkning — det er sagt saa tidt her i Thinget, at jeg ikke stal gaa nærmere ind paa det — som trænger til enhver økonomist Betænelse, den kan faae, trænger til Stattelettelse. Medens alt Erhverv her i Landet thynges og trykkes af den ubillige, men for Statskassen meget indbringende indirekte Beskatning, som der kunde være al mulig Grund til at lette, tænker man ikke i Tider som de nuværende paa at lette Stattebyrden det allermindste, men man gaar, jeg kan sige med krum Hals, løs paa Statskassen og forlanger disse enorme Udgifter. Jeg gad dog nok vide, hvor vi skulle hen. Jeg gad vide, hvad de Wiænds Tante er, som raade for vore Unliggender, naar de i et eneste Finantsaar komme og binde saa uhyre Beløb. Denne Betragtning gjør mig betænkelig ved dette Lovforslag som ved ethvert andet. Jeg kan ikke lade være at tænke paa de haardt trykkede og haardt thyngede Skatteydere, som staa bag ved os, og som have sendt os herind. Jeg kan ikke give min Stemme til Vedtagelsen af et eneste Lovforslag, som medfører store Udgifter uden at tænke paa, om alle disse Mennesker kunne taale dette, eller om de ikke tværtimod trænge til Lettelser. Disse Tal har jeg ment det rigtigt at fremdrage her netop under Behandlingen af denne Sag, fordi den har vistnok alle Tilstedeværendes Sympathi, og jeg vil bede Dem, inden de gaa til at bevilge disse Beløb, at tænke paa, hvad det i det Hele taget er, der forlanges af os.

Judenrigsministeren (Singerslev):

Den sidste ærede Taler begyndte med nogle Bemærkninger, som jeg kan være ganske enig i, og derfor ønsker jeg strax at tage Ordet. Den ærede Taler nævnedes to Ting, den ene var, at man maa ikke alene se paa den Lærevirksomhed og Glevvirksomhed, der udfoldes paa Landbohøistolen, men man maa vel erindre den direkte og indirekte Betydning, som Institutionen har for hele Oplysningsvæsenet paa dette Omraade og for vort Landbrug som saadant tillige ved sin Følgsvirksomhed. Det er utvivlsomt rigtigt, at hvis man ikke holder det fast, kommer man let ind paa, at man ikke kan støtte et Forslag som dette, og ind paa mange andre Ting, som andre Talere have været inde paa, og som jeg stal røre lidt ved bag efter. Det ærede Medlem nævnedes en Ting til, som i mine Dine er fuldstændig rigtigt, det Samme har jeg sagt her for mange Aar